

LEGENDA HOȚULUI AMBROZIE – BURUIANĂ DE OLGA GUDYNN

Vââj-vââj! Vântul de primăvară
ne-aduce, din grădină, o istorioară!
Stai jos și-ascultă legenda hoțului Ambrozie-Buruiană!
A fost odată, demult, cine mai știe când,
o sămânță mică-mică cam cât un ochi de pui de pisică.

Mama ei, Buruiana-Țepoasă,
nu era deloc o plantă drăgăstoasă,
Nici timp n-avea să-i dea o educație aleasă
precum făcea primula, floarea din fereastră.
Ba, chiar de plictiseală, într-o zi o goni pe mica sămânță de-acasă.

Vai! Vai și-amar de biata sămânță mică
când se trezi orfană, pe lume singurică!
Plânse cu foc pe-o piatră, în poiană, până ce-o apucă în cioc o coțofană
— Ptiu! Ptiu! se strâmbă pasărea, scuipând sămânța-n iarbă.
Ce sămânță amară! Se vede că nu-i floare, ci o groaznică buruiană!

Deodată dintre ierburi, ieșiră arogante
mai multe flori frumoase cu frunze elegante
și cu nerușinare strigară-n gura mare: — Hei, cum îți zice ție? Ești oare păpădie?
Sămânța mică-mică cât ochiul de pisică fu tare fâstăcită și spuse gâtuită:
— Ambrozie îmi zice, de-acasă-s alungată, pe aripile vântului până aici purtată.

— Hei! Tu, urăto! strigă la ea o floare,
pesemne dintre toate cu gura cea mai mare.
Ești o buruiiană! Pfiu ! Ce cauți tu aici, la Curtea înverzită a Regelui Arici?
Fugiți, surate flori! Scăpați pe dată din poiană de urâciosul hoț Buruiană!
Aici, la Curtea Regelui Arici, nu-i loc pentru mojici, ciulini și măscărici.

De inimă amară, sămânța noastră mică cât ochiul de pisică
se închise-n ea și plânse cu jale. Singurică.
Și cum plângea așa, în mintea-nfierbântată, se strecură IDEEA:
— Ce-ar fi să mă răzbun pe lumea asta rea? Să le arăt eu lor ce face BURUIANA!!!
Și plină de frustrare se-nfipse în pământ să-și pună-n aplicare grozava răzbunare.

Crescu și iar cresc, cu frunze ascuțite și flori iscoditoare
sămânța noastră mică cât ochiul de pisică.
Se transformă într-o plantă mare, dăunătoare.
— Mă voi numi de-acum Hoțul Ambrozie-Buruiană! rosti perfidă și vicleană.
Le voi fura regatul și tot ce au mai drag înfumurații ăștia care se cred de rang!

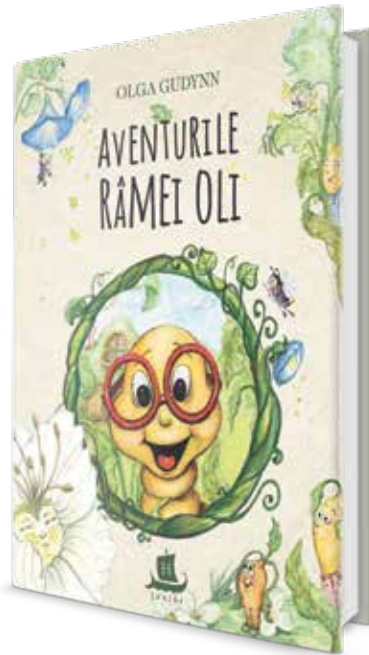
Astea zicând, Ambrozie își puse papion, se deghiză-n bufon și merse fanfaron
la Curtea Regelui Arici să se-angajeze acolo pe post de măscărici.
Cum regilor le place să râdă, să petreacă, Ambrozie-Buruiană fu acceptat pe dată.
Și nu-i fu greu deloc să-și pună-n aplicare planul de răzbunare
pentru că florile acelea frumoase, grațioase erau și puturoase!

Se admirau în rouă, se dezmierdau în stele, dansau ca niște iele,
și uite-așa, smintite, uitau pe unde-și lasă semințele iubite.
Ambrozie-Buruiană, rău, batjocuritor, fură pe nevăzute semințele tuturor.
Ce s-a-ntâmplat pe urmă a fost îngrozitor: din poienița mândră unde domnea Arici
rămase o pârlăgă cu buruieni mari și mici.

De-atunci și pân-acum, Ambrozie-Buruiană produce alergie și pune stăpânire
pe-orice grădină, poiană, răzor, strat de verdeață care cu aroganță îi râde verde-n față.

Copyright © Olga Gudynn, 2020

Foto © Mihai Chersin

Încă de când era copil, Olgăi Gudynn i-au plăcut poveștile și lumea fascinantă a animalelor și plantelor. Pesemne că, în mare parte, aceasta se datorează copilăriei magice pe care și-a petrecut-o la țară, la bunici, într-un sătuc liniștit din Prahova, înconjurat de dealuri și păduri. Tot pe atunci și-a descoperit pasiunea pentru desenat. În clasele primare, umplea cu povești și desene paginile de la sfârșitul caietelor, motiv pentru care dădea adesea de bucluc. Deși aceste două mari pasiuni au urmărit-o toată viața, Olga Gudynn a ales să studieze la început dreptul și apoi psihologia și științele educației. Așa se face că, de peste 19 ani, lucrează cu copiii și pentru copii, modelându-le caracterul și insuflându-le dragostea pentru frumos. La rândul lor, cei mici au ajutat-o să se întoarcă la cele două mari iubiri, desenul și poveștile.

Olga Gudynn a scris prima carte, *Aventurile râmei Oli* (2016), în joacă, pentru fiii ei Andreas și Patrick, ca să-i ajute să se împrietenească cu fructele și legumele și să descopere lumea misterioasă care se ascunde la fi rul ierbii. Cartea a fost primită cu mare entuziasm de copii și a devenit în scurt timp bestseller. I-au urmat *Aventurile râmei Oli în Laponia* (2016) și *Aventurile râmei Oli la zoo* (2017). Se pare că setea de aventură a micuței râme e de nepotolit, așa încât ne putem aștepta oricând la o nouă și palpitantă poveste cu Oli.